

# ZGODOVINA SLOVENIJE SE JE PISALA TUDI NA DOMAČJI POLANEC

Veterani in krajanji smo se na lep sončen dan, 19. septembra 2013, zbrali na domačiji Polanec v Poljčanah. Zvoki klopotca so nas opominjali, da se bliža jesen in s tem čas trgatve. Plapolanje zastav v vetru pa nas je opozarjalo na svečan dogodek, ki ga je pripravilo Policijsko veteransko društvo (PVD) Sever Maribor. Prav na tem kraju, kjer se na eni strani vidi Boč, na drugi Pohorje, vsak začuti, da je domača zemlja res del našega življenja. Lepota tega delčka domovine nas je prevzela in v sebi smo začutili srečo in zadovoljstvo, ki pravi – tudi za to se je bilo vredno boriti!



Skupaj z domačini smo se veterani spomnili burnih časov, v letu 1991. Pripravili smo svečano odkritje spominske plošče, v spomin na čase, ko smo se naslonili na lastne sile ter pokazali enotnost Slovencev. Prav domačini, pa so bili tisti, ki so skupaj s slovenskimi miličniki in pripadniki teritorialne obrambe (TO) gradili zgodbo o uspehu. Takšna družina je bila in ostaja tudi družina Polanec. Ponosni smo, da smo v usodnih dneh strnili vrste ter ostali zvesti svoji domovini. Zbrani smo dokaz, da si še kako želimo živeti varno in v miru. Želimo pa si tudi boljšo in srečnejšo domovino, tako za nas kot za naše otroke. Ljubezen do domovine je vedno goreča. Ne ljubimo je le, ko je bogata, temveč tudi tedaj, ko je v krizi oziroma je revna.

Štefan Polanec, na domačiji katerega smo se zbrali, je bil v času slovenske osamosvojitvene vojne, miličnik v rezervnem sestavu. Z družino si je ustvaril prijeten dom nad Poljčanami. In prav na ta naslov so miličniki Oddelka milice (OM) Poljčane med vojno skrili presežne količine orožja in streliva ter minsko eksplozivna sredstva (MES) iz vojaškega skladišča v Zg. Ložnici.

Podpredsednik PVD Sever Maribor Alojz Gostenčnik je pozdravil prisotne goste ter jih pozval, da z eno minutnim molkom počastijo spomin na žrtve vojne. Izrekel je zahvalo Štefanu in Jožici Polanec, za njuno nesebično pomoč in prevzem odgovornosti za orožje, ki sta ga hranila med vojno, v letu 1991.

Župan občine Poljčane, Stanislav Kovačič, je v svojem nagovoru posebej izrazil spoštovanje do občanov, kot je družina Polanec, ki je bila v najbolj težkih časih slovenskega osamosvajanja prepoznana kot zaupanja vredna. Ponosen je na družino, ki je toliko tvegala ter znala skrivnosti o hrambi orožja milice, držati zase vse do današnjih dni.



Slavnostni govornik je bil Marjan Korenjak, komandir takratne Postaje milice (PM) Slovenska Bistrica. Povedal je, da je bila prav naša generacija postavljena pred številne življenjske preizkušnje in preizkušnje številnih usodnih odločitev. V najtežjih trenutkih se je izkazala enotnost milice, TO in občanov. Miličniki so dobro poznali svoje območje, pa tudi ljudi. To je bila velika prednost in prav zaradi tega se ni bilo težko nasloniti na družino Polanec ter ji zaupati v hrambo orožje. Gospodarju se je zahvalil za pogum in nesebično pomoč pri obrambi domovine.



V zahvalo za iskreno sodelovanje, domoljubje, pogum ter tveganje v tedanjem času, sta predsednik PVD Sever Maribor Darko Šorli in župan občine Poljčane, na hiši družine Polanec, odkrila spominsko ploščo.

Gospodar Štefan je povedal, da je orožje milice prevzel v hrambo, brez kakršnegakoli pomisleka. Za to uslugo ga je zaprosil Igor Nežmah, takratni komandir OM Poljčane. Svojega domoljubnega dejanja ni zaupal nikomur, niti svojim staršem niti otrokoma. Orožje in MES so miličniki v nočnem času pripeljali s civilnimi vozili in v civilnih oblačilih. Orožje so skrili v gospodarsko poslopje. Zavedal se je nevarnosti, saj je njegova domačija pod Bočem. In prav iz domačega dvorišča je videl letalski napad JA na oddajnik na Boču. Šele takrat je spoznal, da gre za res. Danes je vesel in ponosen, da je lahko po svojih močeh, skupaj z ženo in otrokoma, prispeval k obrambi domovine. Če bi bilo potrebno še kdaj braniti domovino, pa bi storil povsem enako.



Svečanosti se je udeležil tudi Zmago Belič, ki je bil kar osemnajst let miličnik v rezervni sestavi na OM Poljčane. Uvodoma je poudaril, da o svoji vlogi med osamosvojitveno vojno ter o prevozu in hrambi orožja na tajno lokacijo, do tega dne ni spregovoril z nikomer. Ko je tistega junijskega dne, leta 1991, po radiu slišal, da so iz vojašnic izvozili tanki, se je samoiniciativno zglasil na OM Poljčane. Po pogovoru z miličnikom Ivanom Rejcem se je doma preoblekel v uniformo ter se vrnil na OM. V enoti so imeli civilna vozila iz popisa. Z Lado Nivo sta z miličnikom Janezom Novakom v nočnih urah iz PM Slovenska Bistrica zvozila lesene zaboje z orožjem in strelivom na domačijo Polanec. V bližini hiše je vsakokrat ugasnil luči ter v temi zapeljal na dvorišče hiše. Skupaj z gospodarjem Štefanom so zaboje skrili v garažo, pred nje pa zložili vreče cementa, vse skupaj pa prekrili z deskami. Nekaj zabojev orožja so v gospodarskem poslopju skrili tudi pod listje. Gospodar jim je izročil ključ, tako da so lahko do orožja dostopali kadarkoli. Čeprav je tvegalo svoje življenje, pa tudi življenja svoje družine (žene in dveh otrok) je danes ponosen na svoja dejanja in svojo družino. Tudi veterani smo ponosni na takšne domoljube kot so člani družine Polanec in Belič.

V kulturnem programu je sodeloval kvartet Policijskega orkestra. Sedmošolci Osnovne šole Poljčane pa so pripravili domoljubno razmišljanje v pripovedi in zvokih harmonike. Svečanost je vodil veteran in odgovorni urednik Radia Maribor, Stane Kocutar. Prireditve so se udeležili tudi predstavniki slovenske vojske, veteran in poveljnik PEM v letu 1991 Bojan Lunežnik, direktor Policijske uprave Maribor Danijel Lorbek, pomočnik direktorja Rafael Viltušnik, župan občine Poljčane, podžupan občine Slovenska Bistrica Stanislav Mlakar ter številni drugi gostje, krajanji in veterani.

Slovesnost smo zaključili s prijetnim druženjem ob bogati pogostitvi. Tudi tokrat se Štefan in Jožica nista izkazala le kot velika domoljuba, temveč tudi kot prijazna in gostoljubna človeka.

Zapisal: Mirko Ploj

Foto: Stanko Bezjak